

عنوان مقاله:

تاثیر عملکرد پرستار رابط بر فراوانی عوارض حرکتی ناشی از سکته مغزی پس از ترخیص از بیمارستان: یک کارآزمایی بالینی تصادفی

محل انتشار:

نشریه پرستاری ایران، دوره 32، شماره 120 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

صدیقه ابراهیمی - MS in Critical Care Nursing, School of Nursing and Midwifery, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

زهره کلانی - Instructor, Nursing and Midwifery Care Research Center, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran (Corresponding author) Tel: ۰۹۱۳۳۵۲۴۹۳۵ Email: z.kalani@ssu.ac.ir

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با وجود پیشگیری و تشخیص سریع و مدیریت عوارض سکته مغزی، بیماران همچنان در معرض بالای خطر بروز عوارض هستند. پرستاران رابط متخصصانی هستند که با بررسی همه جانبه و استفاده از مهارت های ارتباطی و تکنیکی در بیماران سکته مغزی وظیفه بهبود برنامه ترخیص و ادامه روند مراقبت در این بیماران را به عهده دارند. این مطالعه با هدف تعیین تاثیر عملکرد پرستار رابط بر میزان بروز عوارض حرکتی بیماران دچار سکته مغزی بعد از ترخیص از بیمارستان طراحی و اجرا شد. روش بررسی: پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه تجربی است که در سال ۱۳۹۶-۱۳۹۵ در بیمارستانی در شیراز انجام شد. تعداد ۸۰ بیمار با روش نمونه گیری در دسترس مبتنی بر هدف انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه آزمون و کنترل تقسیم شدند. بیماران گروه آزمون قبل از ترخیص توسط پرستار رابط مورد ارزیابی قرار گرفته و برنامه مراقبتی و آموزشی با تمرکز بر نیازهای هر بیمار تدوین و هنگام ترخیص کتابچه آموزشی جهت جلوگیری از عوارض حرکتی ناشی از سکته مغزی (یبوست، سقوط، زخم بستر) به بیمار و یا مراقبین وی تحویل داده شد. در صورت لزوم پرستار رابط بر بالین بیمار در منزل حاضر می شد و جهت برطرف کردن مشکلات بیمار با بیماران در تماس بود. گروه کنترل مراقبت روتین بخش دریافت و مرخص شدند. بیماران دو هفته و دو ماه بعد از ترخیص از نظر فراوانی زخم بستر و سقوط با گزارش بیمار و خانواده مورد ارزیابی قرار گرفتند و فراوانی یبوست با استفاده از معیار Rome ۳ بررسی شد. داده های جمع آوری شده با تست های آماری من ویتنی و مجذور کای تحلیل شد. یافته ها: دو گروه از نظر میانگین سن و معیار سنجش سکته مغزی تفاوتی نداشتند، توزیع فراوانی بیماران از نظر معیار Braden، معیار Mors و جنس همسان بودند. فراوانی زخم بستر در دو گروه از نظر آماری تفاوت معنی داری نداشت ($P=0.68$). فراوانی یبوست ($P=0.01$) و فراوانی سقوط ($P=0.41$) در دو گروه تفاوت معنی دار آماری داشت. نتیجه گیری کلی: طرح پرستار رابط سکته مغزی که در زمان ترخیص هر بیمار را جداگانه با توجه به وضعیتش ارزیابی نمود، منجر به کاهش فراوانی عوارض حرکتی سقوط و یبوست بعد از سکته مغزی شد.

کلمات کلیدی:

Stroke, Liaison Nurses, Bedsore, Constipation, Fall
بستر، یبوست، سقوط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1679855>

